

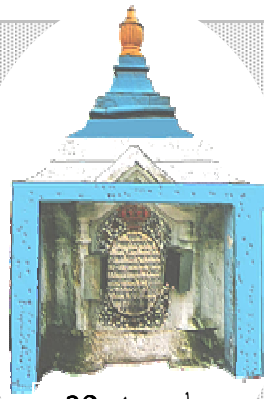
אור נחמיה

ג'תשס"ג

הבטאון לקהילת יוצאי קוצ'ין - הודו

יוצא לאור לכבוד הצדיק המקובל האלוקי
הרב נחמיה מוטא זצוק"ל

בחכוונתו של מורנו ורבנו הרח"ג רבי יעקב יעקב שליט"א
רב הקהילה ומרא דאתרא של מושב "תעוז"

גליון מס' 20

"מה בין השקעה להקרבה"

המסילות ישרים בשער הזהירות מבאר כי עניין הזהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובעניניו לדעת הטובים הם אם לאו, ומוזהיר המסילות ישרים "שלא ילך במהלך הרגלו כעוהר באפילה" וישנם ב' בחינות לעוור באפילה, יש עיוורון של מום מולד ולכן אינו יכול לראות, ויש בחינה נוספת של עיוורון רצוני - שמכסה עיניו מלראות, אך ב' הבחינות הללו - חד הם, שמסמא האדם את עיניו ואינו מתבונן במעשיו, ע"כ. מרן הגאון הרב שך זצ"ל היה אומר כי לאור דברי המסילות ישרים הנ"ל, יש להעמיק ולהתבונן היטב בפרשיות השבוע הללו, ולקחת מהם מוסר. כתוב בפרשה ויהי בשחת אלוקים את ערי הכנען ויזכור אלוקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה וגו'" (בראשית י"ט, כ"ט). רש"י מבאר את הקשר בין "ויהי בשחת אלוקים" לבין "ויזכור אלוקים את אברהם" - "נוכח שהיה לוט יודע שקה אשקו על אברהם וקמטע שאמר אברהם צמאריס על קרה לחותי היא ולא גילה הדבר שהיה חס עליו, לפיכך חס הקב"ה עליו", עכ"ל. ובאן שואלים בעלי המוסר וכי אין ללוט מצוות אחרות שבכוחם להצילו מהפורענות? מדוע זה נזקקו לעניין ששמר לשונו ולא דיבר, והרי עשה מצוות נוספות כהכנסת אורחים והקריב נפשות בנותיו עליהם? (ובאמת, מכאן למדו בעלי המוסר על דרך הפשט כי מסי"נ הנעשית על חשבון אדם אחר אינה נקראת מסי"נ) מרן הגרא"מ שך היה אומר שישנם אנשים שעושים הרבה מעשי"ט ומצוות לרוב, אך אין המעשים הללו נוגעים אליהם ולא בונים את אישיותם. יש אדם שהוא בעל מעשים ובכ"ז הוא אדם קטן... היות והמעשים הטובים עוברים על ידו אך לא נכנסים ומגביהים את האדם לכן הוא נשאר באותה דרגה ולא מתרומם... אולם ישנם אנשים שעושים מעשי"ט והם מרוממים את האדם עד לרום המעלה - וזהו אברהם אבינו ע"ה, אולם אצל לוט בן אחיו, המעשים לא הגביהו... כשאברהם אבינו היה עסוק בעשיית מצוות ומעשי"ט אין הוא חש הקרבה כי אם שמחה עצומה על המקח טוב שעשה, אצל אברהם אבינו הגיטיונות שעבר רק חישלו את אמונתו והוסיפו אהבת ה' בקרבן. והמעשי"ט רוממו אותו והעלו אותו לרום המעלה. מסופר על מרן הגרא"מ שך זצ"ל, כשהיה קרוב לגיל תשעים, בערב בדיקת חמץ, שעה שהרב היה עסוק בלימוד התורה, בא בחור א' וסיפר לו על משבר שפקד אותו... הרב שך בשמעו את בעייתו השיב לו כי פלוני יוכל לטפל בכגון דא ומיד קם הרב שך וצילצל לאותו אדם המטפל, לבסוף הגיע אותו בחור למטפל שהיה גר בירושלים ונשאר אצלו עד שתיים בלילה ומספרים שראו את הרב שך זצ"ל מחכה לבחור מתחת לדירה והיה הולך אנה ואנה ולא רצה להיכנס שמא הדבר יפריע לטיפול... ובסיום הטיפול לקח הרב שך את הבחור במונית. מספרים שפעם הגיע מרן הגר"ש אלישיב שליט"א לביתו והרבנית ע"ה הגישה לו את האוכל מחוץ לבית, באותו זמן עבר במקום, אביה הצדיק, רבי אריה לוי זצ"ל, וכשראה זאת שאל לפשר הדבר? והיא השיבה לו כי בבית ישנם שלוש בנות שאינם בקו הבריאות ולא רצתה שבעלה ירגיש בכך שלא יפריע מלימודו... ופעם סחה הרבנית אלישיב ע"ה לבתה, הרבנית זילברשטיין ע"ה: "אומרים עלי שאני מקריבה בשביל הבעל, אך למעשה אין זה הקרבה כי אם השקעה... וכמו להבדיל בניירות ערך משקיעים ואין זה נקרא הקרבה... ולפי דברינו נוכל להבין מדוע ניצול לוט מן הפורענות רק בזכות שלא גילה על דבר שרה, ולא מצד מצוות הכנסת האורחים שהייתה לו, בהיות ומצוות הכנסת אורחים הייתה נהוגה בידו כטבע שני, ואין כאן שביירת המידות בהיות ומצווה זו הושרשה בבית אברהם והיה לוט רגיל למצוה זו, וע"כ עשה הקרבה למצוה זו, אך כפי שאנו יודעים לכלל הקרבה יש גבולות... לכן לא די במצוה זו כדי להגן עליו מן הפורענות, אך בזה שלא גילה על שרה, הרי יש כאן שביירת מידותיו שהיה חומד ממון ואם היה מספר היה זוכה בכל עושרו של אברהם, ומשום כך זכה להינצל כי שבר את מידותיו. וזאת עלינו לדעת כי לימוד התורה אינו הקרבה כי אם השקעה, ואין לך השקעה יותר גדולה משקיעות בתורה! ע"כ בס"ד נשמח ונעלו בדברי תלמוד התורה כי טוב סחורה מכל."

(המובא כאן הינו חלק משיחה שהושמעה מפי הרב הגאון רבי יהושע ברכין שליט"א
בכולל עץ חיים - ב"ב)

קוראים יקרים!

בבטאון שלפניכם המשכנו
בסדרת הכתבות על רבני
הקהילה בעבר ועל
השורשים החזקים שנטעו
הם בנו. בנוסף ישנם
עדכונים ודיווחים על
הנעשה בקהילתינו, פונה
אני שוב בקריאה של
חיבה לשתף ולדווח על
הנעשה בקהילות. לאור
שאלת רבים הריני שמח
לבשר על השלמת ההגהות
לספרו של המרא דאתרא
שליט"א על מנהגי העדה.
בהזדמנות זאת אבקש
מכל מי שרצה לזכות
ולהנציח את היקירים
בספר הגדול הזה, שיפנה
שוב למערכת לצורך
עדכונים נוספים, כולי
תקווה כי בקרוב נוכל
להדפיס ספר זה, ולהפיצו
בקרוב כל בני הקהילה
למען הרבות דעת ותבונה
ולהמשיך המנהגים היקרים
האלו, בטוחני כי בני
הקהילה יטו שכס למען
מטרה נעלית זאת ונזכה
לברכה של "עץ חיים היא
ולמחזיקים בה ותומכיה
מאשר", בס"ד.
שלכם - אריה

אור נחמיה

אגוד קהילות יוצאי קוצ'ין

טלפון מערכת: 0527-629249

כתובת חמשרד: רח' קלישר 5 ב"ב טיקוד 51388

דוא"ל: ORNM12@walla.com

לשליחת הערות נא ציינו "עבור וועדת ביקורת"

אין לטלטל בשבת במקום שאין ערוב!

העלון יו"ל לע"נ המנוחה היקרה

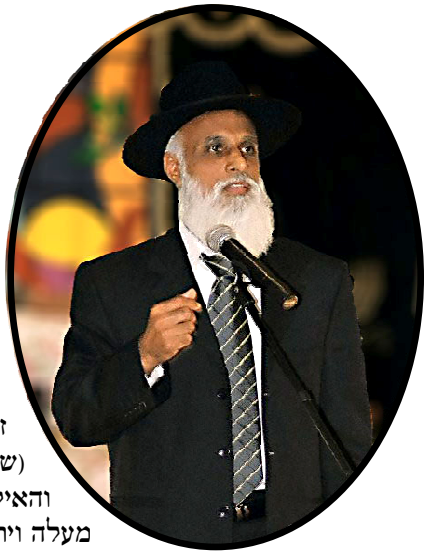
מרת ציפורה בת דינה ויעקב חי ז"ל

תהא נשמתה צרורה בצרור החיים, אמן!

הוקדש ע"י המשפחה ומוקירי זכרה מושב תעוז

שאלת גשמים וגבורות גשמים

מאמר מפי מורינו המרא דאתרא ורב הקהילה שליט"א

החל מתפילת מוסף של שמיני עצרת, מזכירין אנו גבורות גשמים ואומרים: "משיב הרוח ומוריד הטל" – דרך שבח למקום. אך בז' בחשוון, מתחילים בארץ ישראל להתפלל ולבקש על הגשמים ואומרים: "ברך עלינו". והטעם – כדי שיגיע האחרון מעולי הרגל לנהר פרת. מתחילה הייתה הארץ שותה מטר מלמטה שנאמר: "ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני תבל" (בראשית ג'). א"כ מה הסיבה ששינה הקב"ה והוריד את המטר מלמעלה ע"י העננים? על שאלה זו עונה המדרש רבה (בראשית י"ג): "שה' יתברך שינה הדבר מפני ד' טעמים: א) מפני בעלי זרוע (שלא יגרשו את החלשים מן הבארות והנהרות). ב) בשביל לרחוץ את הטללים הרעים (מן הזרעים והאילנות). ג) שהשדות שבשפלה יקבלו מים כמו השדות שבהר. ד) שיהיו כולם תולים עיניהם כלפי מעלה ויתפללו לה' יתברך. וצריך לדעת כי הגשמים הם חסד ה' הניתנים על ידו ולא ע"י מלאכיו, כפי שנאמר: "אמר רבי יוחנן שלושה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו לשליח והן: גשמים, חיה (יולדת), תחיית המתים. וכשהוא נותן גשמים לעולמו, רק מתוך אוצרו הטוב הוא נותן. לא בדין ולא בשכר ולא בזכות אלא בחסד שהוא טוב, ומכיון שאוצר זה נפתח – אוצר של חסדים טובים ורחמים מרובים – עת רצון הוא לישראל. שיבקשו כל טוב שנפשם חומדת. אין הם צריכים אלא לכוון ליבם ולבקש מלפני אבינו שבשמים שייתן תורה בליבם כבשעה שעמדו רגלי אבותיהם בהר סיני, והוא נותן – שיחדש עליהם מעשי בראשית, שיוושעו תשועת עולמים, שימחלו להם עוונותיהם, שתתברך הפרוטה שבכיסם שיקבץ גלויותיהם מארבע כנפות הארץ, שיפסקו המלחמות. וכל זה למה? משום שכל הברכות והתפילות הללו גנוזים מאוצר הטוב הזה, שהקב"ה פותחו בשעת ירידת הגשמים, וכן הוא אומר: "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו" (דברים כ"ח), שמא תאמר: "אולי אוצר זה נפתח למטר בלבד, אין הדבר כן, היות ונאמר בהמשך: "ולברך את כל מעשי ידך וגו'". למדנו מהדברים האלו כמה גדול החסדים שה' משפיע עלינו בעת ירידת הגשמים. וכמה צריך האדם לכוון ליבו לשמים שעה שמתפלל ואומר: "ותן טל ומטר לברכה" כדי שתהא תפילתו מקובלת לפני המקום... **סוד אמונה** – אנשים שואלים מדוע יש שנים בהם יש עצירת גשמים? על שאלה זו עונה הגמרא (תענית ח'), "אין הגשמים יורדים אלא בשביל בעלי אמונה" שנאמר: "אמת מארץ תצמח" – בזמן שיש אמונה במשא ומתן בארץ אז זוכים להמשך הפסוק: "וצדק משמים נשקף" – שהגשמים יורדים שהם צדקה לעולם. וצריך להבין מה נשתנה העניין הזה של האמון ההדדי שבין אדם לחברו יותר מכל המעשים הטובים האחרים, שרק בזכות האמון ההדדי – הקב"ה מוריד גשם, ואם אין אמון הדדי – אין הקב"ה מוריד גשם ולא עוזרים המצוות האחרות, מדוע? התשובה היא מידה כנגד מידה, שבמידה שאדם מודד – כך הקב"ה מודד עמו... אומר הקב"ה כל זמן שיש אמונה בבני האדם – ואינו גונב דעת חברו ואינו מרמהו, אז חייב אני להוריד להם מטר, שהרי אתמול חרשו וזרעו והאמינו שאוריד להם מטר, (שאם לא האמינו שאוריד, לא היו חורשים). ולכן כשם שהם אינם מכזבים איש בעמיתו – אף הארץ לא תהא מכזבת ולכן יורד גשמים... רבותי! יש כאן בדברים הללו יסוד גדול ונורא, והוא שידע האדם כי מעשיו כאן בעולם הזה מסוגלים להשפיע לא רק על חייו הפרטיים אלא גם על כל העולם כולו, כי בשעה שאין האדם מאמין בשני או חלילה מרמה השני בכחש ובכזב, הרי שבפעולתו זו הוא מונע מן השפע לרדת בעקבות המטר, וזה מידה כנגד מידה, ועל כן כל אחד אחראי לבדוק את מעשיו, האם ישנו אמון הדדי או לאו והאם הוא נושא ונותן באמונה. (ואולי נוכל לפרש על פי הדברים שנאמרו, את דברי הגמרא האומרת כי סדר "זרעים" – המשניות, נקראים "אמונה" כי יסוד אחד להם, שע"י האמונה בין בני האדם – הקב"ה מצמיח הזרעים ע"י המטר) א"כ יוצא שהאמונה שבין בני האדם היא הגורמת שתהיה אמונה בין האדם לבין לשדהו שלא ירקב זרעו שנאמר: "והאדמה תתן את יבולה" ואם חס ושלום אין אמונה בין איש לרעהו ויש ביניהם גזל, לשון הרע ועזות פנים, באותה שעה נעצרים גשמים (ב"מ). לכן אמרו חכמים ז"ל: "**בעון ביטול תרומות ומעשרות (גזל העניים והלוויים) השמים נעצרים והיוקד יאמיר והשכר אבד ובני אדם רצים אחר פרנסתם ואינם מוצאים (שבת ל"ב).** סיבה נוספת עצירת הגשמים אנו מוצאים בגמרא (תענית ז'): "אמר רבי קטינא בעון ביטול תורה נעצרים הגשמים" כי אף התורה היא שטר אמנה בין בני ישראל לאביהם שבשמים, כמו קשר של אירוסין שנאמר: "תורה ציווה לנו משה מורשה קהילת יעקב" אל תיקרי מורשה אלא מאורשה, וכל המבטל את התורה – מבטל ברית אמונים, ואם אין אמונה באדם – אף השמים לא ישמרו לו אמונים. ונסיים מאמרנו זה בתפילתו של הכהן הגדול ביום הכיפורים בצאתו בשלום מן הקודש: "יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך ישראל בכל מקום שהם: אם שחונה תהא גשומה, ואל תכנס לפניך תפילת עוברי דרכים, לעניין הגשם בלבד, בעת שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר ושיתנו עצי השדה את תנובתם, אמן כן יהי רצון!

ספר המנהגים הגדול של מורינו הרב שליט"א
עומד הכן על כבשן הדפוס!
הנצח בעת את יקירך לרפואה ברכה ולהבדיל לע"נ
"עץ חיים היא ולמהזיקים בה ותומכיה מאושר"
לפרטים פנה למערכת

מאי טעמא ? ! – המדור הפופולרי על מינהגי העדה!
ערוך מתוך ספר המנהגים של מורינו הרב שליט"א (כתב יד)
מנהגיו בשבת של חנוכה, או שבת לפני חנוכה, שהיו קוראים בבית הכנסת לפני הוצאת ספר תורה את "מגילת אנטיוכוס" (המתחילה במילים: "כל דיני חנוכה"), ומתרגמים אותה למלבארית (שפת המקום). רבים השואלים מהו המקור לאמירת המגילה ומדוע נהגו לאומרה? לשם כך פנינו למרא דאתרא שליט"א ולהלן תשובתו: מגילת אנטיוכוס הנקראת גם מגילת "בני חשמונאי", כתובה ארמית. ולדעת בעל "הלכות גדולות", חוברת ע"י זקני בית שמאי ובית הלל, ולדעת רס"ג, ע"י החשמונאים בני מתתיהו. המגילה לא נקבעה בין כתבי הקודש של התנ"ך. הרס"ג תירגם את המגילה לערבית וחכמים אחרים תרגמוה לעברית. המגילה נזכרת פעמים רבות בפי מחברים קדמונים, ומספר פעמים גם כללו אותה בסוף כתבי היד של התנ"ך. בקהילות שונות בצפון אפריקה, באיטליה ובתימן נהגו לקרוא בה בציבור בשבת חנוכה לאחר ההפטרה. ע"כ בבתי כנסת של הקהילה שלא קוראים את המגילה, רצוי מאד להחזיר עטרה ליושנה, ולהנהיג את קריאת המגילה בשבת חנוכה, או בשבת לפני חנוכה.

ברכות מאלפות נאחל לזידינו היקרים מבני העדה
על השמחה השרויה במעונם
ירושלים – הר חומה – ברכת מזל טוב לבחור היקר
משה אליהו נ"י לרגל אירוסיו עב"ג **רותם** זנדני תחי'
יזכו לבניין עדי עד מתוך נחת רוח ושמחה

ראשית ביהכנ"ס "מגן-אברהם" בראשון לציון

ראיון עם מר יצחק יוסף (כתבה שניה).
מאת: ראובן טלקר

שאלה – מי האנשים שפעלו להשגת הצרף והפיכתו לביכנ"ס? תשובה – חיים יוסף יפת, פנחס אליהו ואני פעלנו כועד. אני החזון אליהו חי חתמנו על קבלת הצרף, אחרי שאני עשיתי את כל הסידורים לקבלת הצרף במעברה, לטובת ביכנ"ס. אני הייתי רווק והגורמים השונים וגם משה ארנון, רצו אדם נשוי מנכבדי הקהילה שיחתום יחד איתי על קבלת הצרף. החלטנו שהחזון הזקן יחתום יחד איתי וכך היה. ש' – מתי קבלתם את הצרף ומה עשיתם כדי להופכו לביכנ"ס? ת' – ב-1959 קיבלנו את הצרף במעברה. ארנון רצה 50 לירות בשביל המפתח של הצרף, אספתי תרומות מהקהילה, כל מי שהיה יכול לתרום. קיבלנו את הצרף הרסנו את הקירות הפנימיים, בעזרתם בנינו את התיבה של ביהכנ"ס, הקירות היו עשויים מעץ, כמו דיקטים. גב' חנה אליהו – אנהמצי ז"ל תרמה ארון בשביל ארון-קודש. ההסתדרות תרמה ספסלים רגילים בלי משענות, מי שישב ליד הקיר היה לו הקיר למשענת. לאט לאט בעזרת תרומות קנינו ספסלים טובים יותר עם משענות, יש עדיין כאלה בעזרת הנשים ובחצר בחזית ביהכנ"ס. ש' – מתי עשיתם חנוכת ביהכנ"ס? ת' – ביום העצמאות 1959 (תש"ט) עשינו חנוכת ביהכנ"ס. החזון הזקן אליהו חי התכבד בהנפת הדגל, השמחה בקהילה הייתה גדולה. גם ביהכנ"ס החדש שנוסד ב-1980 (תש"מ) נחנך ביום העצמאות, דווקא ביום זה סמל וזיכרון לחנוכת ביהכנ"ס הישן-הצרף ביום העצמאות. ש' – איך ניבחר השם "מגן-אברהם" לביהכנ"ס, מי קבע? ת' – החזון הזקן אליהו חי ז"ל החליט על השם "מגן-אברהם לעולי הודו", ע"ש אברהם אבינו ע"ה. זה היה ב-1959, אנחנו שאלנו אותו מה יהיה שם ביהכנ"ס והוא קבע, קיבלנו את זה ברוח טובה, כולם אהבו וכיבדו אותו. מאז זה השם של ביהכנ"ס והוא בשביל כל עולי הודו. ש' – האם היו ויכוחים שביהכנ"ס ישמש רק את הקוצינים? ת' – לא היו ויכוחים, כולם רצו ביכנ"ס אחד לכל עולי הודו, הועד תמך וגם החזון הזקן. ש' – מי פעל להרחבת הצרף? ת' – יהושע יצחק, שמעון אליאס, חיים יוסף יפת ופנחס אליהו ואני. ש' – מתי ביהכנ"ס-הצרף הורחב? ת' – ב-1962-3 בערך, אני הלכתי למשה ארנון ביקשתי להרחיב את הצרף, כי הוא היה קטן ולא הספיק לכל הקהילה. היה שם אחד בשם מר מרדכי, שעזר לנו מאוד הוא עבד בהסתדרות ועזר להרחבת ביהכנ"ס הצרף. הוא גם נתן לי חליפה לחתונה שלי וגם מיטה. ש' – מתי ומי קיבלתם לביהכנ"ס את ס"ת הראשון? ת' – ס"ת הראשון קיבלנו ב-1959 בהשאלה זמנית מביכנ"ס לעולי עיראק בחולון. ס"ת עיראקי עטוף בבד אדום עם קישוטים מכסף, ס"ת יפה, כמו שהיו בהודו. בהמשך כשקיבלנו עוד ספרי תורה, הם רצו לקחת את הס"ת שלהם בחזרה. אבל ביקשנו מהם להשאיר לנו אותו במתנה באופן קבוע, לאחר שכנוע הם הסכימו. הס"ת הזה נימצא עד היום בהיכל ביהכנ"ס. ש' – מי היה החזון, הזקן והשמש הראשונים של הקהילה? ת' – כמו שאמרתי ר' אליהו חי ז"ל היה החזון והזקן הראשון, לאחריו מונה ר' יצחק אליהו ז"ל לחזון ור' שלמה סלומון ז"ל היה זקן הקהילה. השמש הראשון היה במשך שנים ר' אהרון אברהם ז"ל. ש' – איך היו בוחרים או אנשי ועד וי"ר? ת' – הכל היה מתנהל ברוח טובה, היו מתכנסים חברי ביהכנ"ס וכל חבר היה יכול להציע את עצמו או להציע חבר אחר לועד או לי"ר, היו שואלים מי תומך וכך היו מגיעים בהסכמה להרכב הועד והי"ר. ש' – האם היה ניסיון להקים ביכנ"ס נוסף לקהילה ברמת-אליהו? ת' – אברהם יצחק ז"ל הקים בשנות ה-70, לא זוכר בדיוק, ביכנ"ס לחגים בלבד, לר"ה, כיפור, סוכות ויש"ת. זה עבד שנתיים ואז כבר פסק. ש' – יצחק, למה היום אתה בקושי מגיע לביהכנ"ס שיש לך בו זכויות רבות? ת' – אני בחגים ובימים טובים מגיע לביהכנ"ס "מגן-אברהם" אך ביום-יום אני מתפלל בביהכנ"ס לצעירים "עץ-חיים" של בני עקיבא. שם אני אחראי ושמש בשנים אחרונות, פותח וסוגר את ביהכנ"ס, מעלה מתפללים להיות חונים לפי תור, כל פעם משהו אחר או אם יש למשהו אזכרה. תודה וברכה – אני מודה למר יצחק יוסף הי"ו על שקיבל אותי בפנים מאירות ועל שהסכים לקיים הראיון שבו שיתף אותי בנסתרות ובנשכחות אודות השנים הראשונות של קהילת עולי הודו ברמת-אליהו, ראש"צ יוסד ביהכנ"ס "מגן-אברהם". אני מאחל לו ולרעייתו מרת חנה שתחי, בריאות איתנה, אורך ימים ושנות חיים וכל טוב. (הראיון נערך ב-18-7-2005).

מגן-אברהם

חתום מני שתי
לאור נחמיה – הבטאון שלך!

הודעה חשובה:

קהילה המעוניינת לקבל הגליון מתבקשת ליצור קשר עם המערכת. בפלא' – 0527-629249 כמו"כ ניתן לשלוח הזדעות, עיכונים מהנעשה בקהילות.

המעוניינים לפרסם בעלון: ספר, או סידור תפילה הקשורים לעדה וכן דיקסים של פיוטי העדה נא לשלוח העתק למערכת

הבהרה נחוצה

המערכת שומרת לעצמה הזכות לפרסם כתבות כמו"כ אין המערכת אחראית לחומר המפורסם ט.ל.ח.

שידוכין לבני העדה
אנא לכתוב פרטים למר מ'רא ד'כא – (מרדכי) ת.ד. 6637 ירושלים 910660 טל': 026257676 ושנפגש רק בשמחות!

העלון בחסות נגריית סימון

מפנהלת אבי סימון

שמחים להגיש את מבצעי אחרי החגים מחירים מיוחדים על ארוזות מטבח!

מחלקה מיוחדת לשדרוג ארוזות מטבח

פלא': 0522-672893

בית ההוראה !!

בית ההוראה ושאלות בהלכה פתוחים לקהל הרחב מידי יום בין השעות 21.00 – 22.30 רישום לנישואין והדרכת החתן בנושא הבית היהודי יערך במקום (בתאום מראש). מחלקה להדרכת כלות (כנ"ל). לשאלות בענייני הלכה וקביעת תורים חייג: 02-9911655 בית הרב.

אור הזכויות לזכות, לפואה, ולהבדיל לעיני.

לברכה והצלחה
כל תורמי העלון ממושב תעוז יתברכו ממקור הברכות וישפעו שפע רב, אמן

לע"נ
אברהם בן אפריים ז"ל פנינה בת שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י מר אבי סימון